

[Justitsministeren]

er angivet her, i væsentlig grad udformet, inden vi fik afgørelsen i højesteret.

Med disse bemærkninger kan jeg selvfølgelig, når forslaget er fremsat efter den parlamentariske forpligtelse, der foreligger, også tilsige, at vi vil yde den bistand, der er ønske om fra retsudvalgets side i den videre behandling.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for de svar, jeg fik på en række konkrete spørgsmål. Specielt var det glædeligt at få at vide, at der efter justitsministerens mening faktisk er en hjemmel i de tilfælde, hvor samværsretten modarbejdes, for at flytte forældremyndigheden.

Men jeg synes stadig væk, der blev en uklarhed tilbage med hensyn til det andet spørgsmål, jeg rejste, vedrørende myndighedslovens § 24, i de tilfælde, hvor man kan sige, at samværsretten faktisk burde følges op med det spørgsmål, som jeg stillede her fra talerstolen, og som jeg skal citere:

»Er der i disse tilfælde overhovedet andre hensyn, som bør tages, end hvad der er det bedste for børnene?«

Sagen er, at der i den pågældende bestemmelse i lovgivningen er to sideordnede kriterier, hvoraf det andet kriterium er »andre vægtige grunde«. I justitsministerens svar blev der udtrykkeligt henvist til, hvad der er bedst for barnet. Behøver vi så det andet kriterium?

Ole Espersen (S):

Jeg vil også gerne sige tak for svaret til vores ordfører, som desværre ikke er i stand til at være til stede længere.

Når vi interesserer os en del for overgangsreglerne, skyldes det bl.a., at der er foreslået en ikrafttræden først i 1986; derfor bliver det selvfølgelig væsentligt, hvilke regler der skal gælde nu og i den kommende tid indtil ikrafttrædelsen. Jeg forstod på ministeren, at der i tilfælde, hvor forældre er blevet skilt måske for et par år siden og efter den nuværende lovgivning har måttet dele børnene, således at den ene af forældrene har fået dem alle eller nogle af dem, men således at der i hvert fald ikke er fælles forældremyndighed, nu efter § 9 er mulighed for, at de

får fælles forældremyndighed. Ministeren nikker som bekræftelse.

Når vi spørger, er det, fordi § 4, der jo er overgangsreglen, er affattet på en sådan måde, at man kunne få det modsatte indtryk, idet der står, »at er der før lovens ikrafttræden anlagt retssag om separation eller skilsmisse eller indgivet ansøgning om bevilling til separation eller skilsmisse, så anvendes den tidligere lovgivnings regler«, og den tidligere lovgivning indeholder ikke denne mulighed.

Men jeg forstår, det ligger fast, at også folk, der er skilt, i dag har mulighed for at bruge den nye lovgivnings regler, efter at loven er trådt i kraft.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det har i hvert fald været hensigten, at der i sådanne tilfælde skal kunne træffes en aftale. Hvis der skulle være uklarhed med hensyn til formuleringen, må vi se nærmere på den.

Jeg vil også gerne over for hr. Estrup fremhæve, at det, der er det bedste for barnet, selvfølgelig er det afgørende; det må absolut stå i spidsen. Der kan være tilfælde, hvor samværsretten af den grund ikke kan opretholdes, fordi det går for meget ud over barnet. Men også hvad angår det punkt, kan vi jo se nærmere på formuleringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om et pengepolitisk udvalg.